

РЕШЕНИЕ

№ 1798

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1467** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Л. А., роден на 24. 02. 1975 г., гражданин на И., със съдебен адрес: С., [улица], ет. 2, чрез адв. И., срещу Решение № 1612 / 26. 01. 2023 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 1612 / 26. 01. 2023 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът – зам. председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № УП-9534 / 03. 10. 2022 г. до Председателя на ДАБ, жалбоподателят М. Л. А., роден на 24. 02. 1975 г., гражданин на И., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин - шиит, етническа принадлежност - арабин, семейно положение – женен, е поискал закрила. С жалбоподателят е проведено интервю, за което е съставен протокол от 09. 12. 2022 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателя, е посочил, че е избягал от И., тъй като

участвал в протести през месец ноември 2019 г. и бил заснет с камери и разпознат, поради което бил предупреден от племенника си да напусне страната.

С Решение 1612 / 26. 01. 2023 г. на зам. председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 30. 01. 2023 г., а жалбата е депозирана на 03. 02. 2023 г. , в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – зам. председателя на ДАБ, на когото са делегирани правомощия за това, видно от приложената (стр. 16) Заповед № РД 03-15 / 03. 05. 2022 г., съобразно чл. 52 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение зам. председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият твърди участие в антиправителствени протести през 2019 г., което можело да му доведе проблеми с властите, поради което се наложило да напусне страната. Сочи също така, че тъй като е арабин бил дискриминиран и не можел да започне държавна работа.

Съдът намира така изложените доводи за неоснователни. Видно от проведеното интервю, жалбоподателят сочи старо спречкване с полицията през 1995 г., като повече от 20 години по-късно при твърдяното от него участие в протести през 2019 г. бил заснет с камери и разпознат, което звучи абсолютно нелогично. Жалбоподателят сочи че през 1995 г. излежал присъдата си от 20 дни в арест и 40 дни в затвора, поради което няма причини след четвърт век да се страхува от някакво преследване. Освен това, пак според неговите думи, след тези протести, за участието му в които няма никакви доказателства, жалбоподателят заедно със синовете си се преместил в друг град, при своя брат, като в продължение на два месеца очевидно не е имал никакви проблеми. Видно също така от заявеното в интервюто, жалбоподателят и синовете му платили по 500 евро по време на протести на летището, за да заличат имената им от системата за този ден, но това не променя факта, че същите са напуснали легално И., което няма нищо общо със „заличаването от системата“.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в И. се съдържа в справка вх. № МД-799 от 02. 12. 2022 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Според справката, в И. са налице общонационални протести, като те са провокирани от смъртта на 22-годишна жена, но същите са към месец септември 2022 г. Няма никакви данни за твърдените от жалбоподателя протести през ноември 2019 г., като освен това протестите са насочени с искания за социални свободи, а не касаят национална принадлежност.

В случая, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя, като М. Л. А. не е получавал лични заплахы срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в И. и липсата на тежки и лични заплахы по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че жалбоподателят като арабин бил преследван в И. и не можел да постъпи на държавна работа, тъй като видно от заявеното от самия него в съдебното заседание, племенникът му който също е арабин, работел в тайните служби на И..

Действително от представените от пълномощника на жалбоподателя писмени доказателства в проведеното съдебно заседание е видно, че М. А. не може да се върне в Турция, където е пребивавал повече от 2 години, но според съда няма пречка, същият да се върне в страната си на произход. Видно от представената от ответника справка вх. № ЦУ-53 от 24. 02. 2023 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, иранските власти не обръщат особено внимание на неуспели да получат убежище зад граница лица, при евентуално завръщане на последните в И..

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което зам. председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Л. А., роден на 24. 02. 1975 г., гражданин на И., срещу Решение № 1612 / 26. 01. 2023 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

